

La trifulga pels símbols

Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Ramon Torres.

Costa de calcular, en alguna unitat de consens, quins beneficis té per a una futura Catalunya independent canviar el nom de la plaça d'Espanya per plaça de la República. Siguem sincers. Espanya és una realitat existent, ens hi sentim o no inclosos o ens agradi més o menys. També és difícil de copsar com afecta a l'independentisme la presència de la bandera espanyola en un dels pals de la façana de l'Ajuntament. Ben mirat, potser ens resulta més molesta la bandera europea que, en el cas que ens ocupa, gaire comprensiva amb la realitat del procés català no s'hi ha acabat de mostrar. I és que, al cap i a la fi, les batalles de símbols sembla que comporten la despesa d'una energia excessiva i l'esquerda entre els partidaris d'un país diferent de cara al futur.

Una energia que potser es podria fer servir per denunciar l'ús sistemàtic i impune d'altres símbols i posar llum sobre el que s'amaga rere d'una aparença democràtica i un estat lliure. Les façanes poden estar impol·lutes, però si a l'interior dels edificis es respira autoritarisme i manca de llibertat, de poc serveixen els símbols i les aparences. Potser cal treballar per una llibertat d'expressió autèntica que tingui la frontera en l'inici de l'atemptat contra els drets individuals de les persones. Els símbols nazis i franquistes sí que impliquen odi, repressió i mort. L'estelada, encara que alguns la hi vulguin equiparar, no ho és pas. La divisió és ben clara i, sovint, potser és millor que tinguem clar qui juga en el nostre equip. Les banderes i els nomenclàtors sempre serem a temps de canviar-los.